

Tripsen in spruitkool

Francis plant zijn spruitkool in mei, om die van november tot half januari te oogsten. “Ik beregen mijn spruitkool bijna nooit, want het is een lange teelt die voldoende tijd heeft om zich indien nodig te herstellen. Voorlopig beschikken we nog over voldoende gewasbeschermingsmiddelen in deze teelt, maar ze zijn wel veel duurder dan vroeger en hebben meestal ook een meer specifieke werking. Koolvliegen, *light leafspot*, echte meeldauw en tripsen zijn de voornaamste plagen. In de voorbije droge zomers hadden we vooral last van tripsen, waar we helaas weinig afdoende middelen voor hebben.”

Geen evidente knolselderteelt

Francis leerde de knolselderteelt kennen op een groentebedrijf in de buurt van Ledegem, waar hij stage liep toen hij jong was. Hij overtuigde zijn vader om knolselder mee in diens teeltplan op te nemen. “Het is een heel moeilijke teelt, zeker voor lange bewaring. Ik teel het al 25 jaar en leer nog elk jaar bij. Het ene jaar valt de oogst goed mee, het volgende kun je om een vaak onverklaarbare reden rotte plekken of roest op je knollen hebben. We planten knolselder nooit voor 15 mei, omdat je anders last van schot kan hebben. We oogsten eind november, samen met drie seizoenarbeiders. Gewasbescherming is een heel moeilijk verhaal geworden, omdat we

“Een regelmatige controle van je gewas is essentieel”, zegt Francis.

veel middelen (Maloran, Asulox, Linuron, Chloor IPC ...) niet meer mogen gebruiken. We moeten het nu doen met eerder ‘zachte’ middelen zoals Centium, Defi en Challenge. Je moet eigenlijk al behandelen in het tweebbladstadium, anders krijg je heel veel onkruid. Dat moeten we nog manueel wieden, wat uiteraard extra werk is. De grond blijft, in tegenstelling tot in spruit- of bloemkool, ook het hele jaar open, waardoor onkruid vrij spel krijgt. Septoria, sclerotinia en schurft zijn de belangrijkste ziektes in de teelt. Plakvallen geven aan als je moet behandelen tegen de wortelvlug. Tijdig behandelen tegen deze ziektes en plagen is de boodschap. De teelt heeft voldoende boor nodig en ik laat ook meerdere bladbespuitingen uitvoeren. Bij bemesten kan tot 1 september nog na moet het gewas voldoende aan fosfor en moet je opletten voor schurft. Knolselder heeft voldoende water nodig. “Als je niet voldoende kunt beregenen, plant je een beter ras, zeker niet voor de industrie. De vorige drie jaren heb ik mijn totale knolselder vooral zeker met 120 liter berekend. Het is een enorm weergevoelige teelt. Als het stevig vriest, gaat ze eraan. Zodra het kouder wordt dan -3°C dekken we de percelen af met acryldoeken. Gelukkig zorgt de combinatie met onze andere groenten voor voldoende risicospreiding.”

Verskil in rentabiliteit

Volgens Francis is er een verschil in rentabiliteit tussen telen voor de vers- en de industriemarkt. “Voor de versmarkt kun je een goed inkomen halen bij een geslaagde opbrengst en een normale prijsvorming. Lange bewaring verhoogt het risico op uitval, maar je kan er een hoger inkomen mee halen. Voor industrietelers is een heel hoge opbrengst halen nodig om rendabel te zijn. Voor de versmarkt bewaar ik een groot deel van onze knolselder een tijdje in onze frigo's. Ik controleer dan regelmatig of de kwaliteit nog goed is. Eventueel zet ik een deel af via versnijderijen. Sowieso is een regelmatige controle van je gewas én van de kwaliteit in je frigo's essentieel. Knolselder is een niche teelt geworden. Aan-

De spruiten van Francis worden op het bedrijf geortet en daarna naar diepvriesbedrijf Ardo gebracht.

acht en kookprogramma's zoals *Dagelijkse Kos* kan helpen om de vraag te verhogen. Eventueel zou men kunnen overwegen om – net zoals in Nederland – kleinere knollen te telen, zeker voor de versmarkt. Die kun je ook beter bewaren in frigo's.” Net zoals bij andere industrieteelten blijft de prijs die de teler voor zijn product krijgt een pijnpunt. “Die schommelt al enkele jaren rond 104 euro/ton, wat ook de kostprijs is. Maar onze kosten, zowel voor plantgoed, gewasbeschermingsmiddelen, seizoenarbeiders (loonkost), beregening (door de klimaatverandering) als voor machineonderhoud stijgen elk jaar. Dat is niet erg logisch. Maar uiteindelijk heeft de boer altijd het laatste woord of hij knolselder voor de industrie wil zetten of niet. Een bijkomend probleem is dat we, als gevolg van MAP 6, verplicht worden om 30% vanggewassen in te zaaien tegen 15 september. Met een lange teelt als knolselder is dat niet evident ...” De volgende jaren wil Francis zijn knolselderareaal lichtjes verminderen. “We worden al een dagje ouder en de teelt veroorzaakt toch heel wat stress. Bovendien hebben we wellicht ook geen opvolgers ...” ■

“Als je niet voldoende kunt beregenen, plant je beter geen knolselder.”